

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. března 2016
samosoudkyní JUDr. Jitkou Hauptmanovou,

takto:

obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec a číslo], jednatel společnosti [právníká osoba], bytem [adresa obžalovaného], okr. Kladno, t. č. [obec a číslo] – [část obce], [ulice a číslo],

je vinen, že

- I. v době od 19:00 hodin dne 18.9.2014 do 9:00 hodin dne 22.9.2014 u cesty zvané Kaménka v lese mezi obcemi Valdek, Družec, Dolní Bezděkov a Horní Bezděkov v revíru 08 Velká Dobrá okres Kladno zde složenou vytěženou modřínovou kulatinu v délce 4 metry v celkovém množství 12 m³, čímž podnikateli [jméno] [příjmení], [IČO], odcizením dřeva způsobil škodu ve výši 31.944 Kč,
- II. v přesně nezjištěné době měsíce října 2014 u cesty zvané Kaménka v lese mezi obcemi Valdek, [obec], [obec] a [obec], v revíru 08 [obec] okres [okres], odcizil zde složenou vytěženou javorovou kulatinu – dřevní vlákninu v délce 4 metry v celkovém množství 5 m³, čímž [právníká osoba] - CZ, a.s., [IČO], odcizením dřeva způsobil škodu ve výši 6.050 Kč,
- III. v době od 5:25 hodin do 6:00 hodin dne 19.10.2014 u cesty zvané Kaménka v lese mezi obcemi Valdek, [obec], [obec] a [obec], v revíru 08 [obec] okres [okres], odcizil zde složenou vytěženou dubovou kulatinu v délce 4 metry v celkovém množství 8 m³ v hodnotě 22.264 Kč, dále dubovou vlákninu v délce 4 metry v celkovém množství 4 m³ v hodnotě 4.840 Kč a březovou vlákninu v délce 4 metry v celkovém množství 2 m³

v hodnotě 3.146 Kč, čímž poškozené [právnícká osoba] - CZ, a.s., [IČO], odcizením dřeva způsobil škodu ve výši 30.250 Kč,

tedy

ad 1) až 3)

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

čímž spáchal

ad 1) až 3)

pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1, 3 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 15 /patnácti/ měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 /dvou/ roků.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je povinen nahradit poškozenému [jméno] [příjmení], IČ: 60091274, škodu ve výši 31.944 Kč a poškozené [právnícká osoba] [právnícká osoba], nám. [adresa], [obec] – [obec], škodu ve výši 30.250 Kč

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [právnícká osoba] [právnícká osoba] odkazuje se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak byl zjištěn a popsán ve výroku tohoto rozhodnutí.

Obžalovaný ke shora uvedenému skutkovému ději popřel, že by se žalované trestné činnosti dopustil. Uvedl, že veškeré dřevo řádně nakoupil a zaplatil. Na skládce v [obec] – [část obce] se podle něho nenacházelo žádné dřevo pana [příjmení], ani pana [příjmení]. Dále obžalovaný uvedl, že skutečně v revíru 08 Velká Dobrá těžil dříví, vytěžil tam 6,05 kubíku modřínové kulatiny. Smlouva ho opravňovala k vytěžení 131,61 kubíku dřeva. Těžbu zahajoval 18.8 a ukončoval 30.9.2014. Obžalovaný dále uvedl, že obchoduje s dřevem na aukcích, jedná se o internetové obchodování. Dále uvedl, že měsíčně otočí cca 100 kubíků dřeva, přičemž nakupuje dříví jak od firem, tak od soukromníků. Podle něho cca 99 % dříví, které nakoupil, nakupoval od firmy [anonymizováno]. Dále obžalovaný uvedl, že nezná, jakým způsobem [právnícká osoba] značí svoje vytěžené kmeny a že na jeho skladě žádný kmen s označením firmy [anonymizováno] se nenacházel. Dále poukazoval na to, že pokud byly předloženy fotografie z fotopasti, kde je naložené auto, jedná se o automobil, který ale veze habrové a borové dříví. Obžalovaný dále uvedl, že automobil, kterým on jezdil do lesa, zakoupil na svého bratrance, protože sám neměl koncesi na dopravu. Autem ale jezdí sám, nikdo jiný pro dříví nejedí. V uvedené lokalitě skladoval vytěžené dříví na jemu určeném místě, pro dříví se jezdilo v tomto místě po jedné cestě a jeho stanoviště bylo nejdál od silnice. Když jel nakládat své dříví, projížděl kolem složiště dřeva firmy [anonymizováno] a následně kolem složiště dřeva pana [příjmení]. Ač obžalovaný tvrdil, že měsíčně točí sto kubíků dřeva, tvrdil i to, že dřevo, které dle obžaloby měl odcizit v září a říjnu v uvedené lokalitě, měl na svém skladu dřeva již 8.9.2014.

Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení] bylo zjištěno, že měl složiště vytěženého dřeva před složištěm, které patřilo obžalovanému. Obě složiště na stejné přístupové cestě a obžalovaný pro svoje dříví musel jet kolem skládky firmy [anonymizováno] a potom kolem jeho skládky. Svědek uvedl, že tehdy svoje vytěžené dřevo odvážel a kvůli problému s dopravou mu tam na složišti zůstalo 12 metrů kubických modřínové kulatiny. [jméno] nestačil [číslo] odvézt, dřevo tam zůstalo

přes víkend a v pondělí už na místě nebylo vůbec nic. Následně zjistil, že obžalovaný modřínovou kulatinu o stejných délkách a parametrech zobchodoval hned v další elektronické aukci, kde nabízel dřevo téměř totožné, jako se jemu ztratilo. Svědek uvedl, že se ale nebyl podívat ani na aukci, ani skládce dřeva obžalovaného, a proto nemůže s přesností říci, zda se jednalo o jeho dříví. Uvedl ale, že není problém označení kmenu číslem odříznout a potom už žádný důkaz o tom, komu kmen patří, není. Svědek uvedl, že jeho dříví bylo popsáno jeho vlastní rukou běžným způsobem lesnickou křídou modré barvy na širším řezu klády. Dále svědek uvedl, že dříví, které měl připravené k odvozu, obchodoval s [právníká osoba] [anonymizováno], a když mu bylo dříví ukradeno, firma koupila stejné dříví právě od obžalovaného. Toto se dozvěděl přímo od firmy [anonymizována dvě slova] a uvedl, že podle toho, co zjistil, nabídka tohoto dříví od obžalovaného firmě O Silvatica se objevila poté, co se mu dříví ztratilo, takže tam byla i časová souvislost. Dále svědek uvedl, že pokud byly vyfoceny kmeny uložené u obžalovaného a jím obchodované a pařezy v konkrétním revíru, tak není možné, aby se stejné znaky na řezu kmenu a pařezu našly v různých místech těžby. Uvedl, že u stromů je to stejné jako s otisky prstů, každý kmen patří ke svému pařezu. To je také z pořízených fotografií zřejmé a tím lze zjistit, kde byl který kmen vytěžen. Svědek dále založil do spisu vulgární a urážlivý email, který obdržel od obžalovaného.

Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení], lesního mistra firmy [anonymizováno] bylo zjištěno, že [právníká osoba] má vyhranou zakázku pro Lesy ČR do roku 2017 v lesní správě Nižbor a provádí tam veškeré lesnické práce. Uvedl, že obchází revír a dělá soupis, kde jsou uvedeny kubíky i hodnota dřeva za celý revír. Les dělí na oddělení, porosty jsou označeny číslem, případně písmenem. Dále svědek vysvětlil, jakým způsobem se poražené dříví označuje, jak se přeměřuje a jak se s ním následně po označení zachází. Poraženým stromem může být hýbáno teprve poté, co ho on převezme, označí a přeměří. Dříví eviduje a kde je dříví v pohybu, tam minimálně jednou týdně objíždí složiště a dělá stav skladu pro odbyt. Proto má přehled, co kde leží. Javorová kulatina ležela na tomto místě již delší dobu, proto její zmizení zjistil okamžitě. Složena byla na hlavní páteřní cestě, což v těchto místech byla jediná hlavní cesta, po které se pro dříví jezdilo. Na skládce byly čtyř metrové klády o objemu pěti kubíků, to měl spočítané, kulatina se ztratila v říjnu. Zbýl tam pouze jeden dvoumetrový výřez. Po této krádeži, protože dříví se krade ve velkém množství, pořídil fotopast a umístil ji v těchto místech. Z fotopasti mu chodí fotografie do emailu, průběžně je prohlíží. Fotopast zachytí i osoby na procházce a podobně. Na jeden pohyb mu fotopast zašle tři fotografie. Fotografie z fotopasti, které založil k další události do spisu zjistil v neděli, viděl tam fotografii naloženého auta, proto jel na revír, sundal fotopast a vyndal veškeré fotografie a výsledek založil do spisu na policii. Svědek uvedl, že podle toho, jak bylo auto naložené a vezlo dub a břízu, mohlo vézt cca 14 kubíků dřeva. Tolik dříví tam uskladněno v tu dobu bylo. Ještě další dřevo na místě zbylo. Stav dříví na místě tehdy kontroloval krátce před krádeží a na krádež přišel v neděli a podle záznamů k ní mělo dojít ráno. Procházel si proto celé dění na místě, vyslechl si i vyvážku, která se tam pohybovala a potvrdila mu, že dříví chybí. Prošel celou fotopast, ale jiné auto, kromě auta obžalovaného, tam v tu dobu neprojelo. Jiným způsobem, než automobilem, nelze čtrnáct kubíků dřeva odvézt. Věc oznámili na policii, předali jim důkazy z fotopasti a dozvěděli se též, že dřevo by mělo být na skládce v Řeporyjích. Policisté předali do Stodůlek informaci a do Řeporyj se jeli podívat a dříví tam skutečně bylo. Šlo o dříví stejné, co do kvality dřeva, tak i byl stejný styl, kterým byly kmeny popsány. Každý totiž má svůj styl označování. S policií tam dřevo nafotili a protože se snažil přijít na to, zda jde skutečně o dřevo jejich firmy, šel do revíru a nafotil tam pařezy z jejich porostu, kde k těžbě došlo a markanty u pařezů se s markanty kmenů shodovaly. Svědek rovněž uvedl shodně, jako svědek [příjmení], že s markanty na řezu kmenu a pařezu je to jako s otisky prstů. Když si porovnal pařezy z místa těžby jeho firmy a otisky kmenů složených u obžalovaného, zjistil, že jde stoprocentně o dřevo firmy [anonymizováno]. Stejně tak auto ve fotopasti je identické s autem, kterým dřevo vyvážel z lesa obžalovaný. Svědek dále uvedl, že obžalovaný měl v místě, kde těžil, pouze slabé dřevo, takže takové jako veze jeho auto tam ani nevytěžil. Dále svědek uvedl, že

dřevo mu vráceno nebylo, protože když policie do Řeporyj na skládku pro dřevo jela, dřevo už tam nebylo. K výpovědi tohoto svědka obžalovaný přisvědčil, že jeho vozidlo může naložit maximálně 14 kubíků, ač toto ve své výpovědi popíral.

Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení], těžaře pro [právníká osoba] bylo zjištěno, že na daném místě pro [právníká osoba] těžil dřevo, které po poražení popíše modrou křídou a orazí raznicí. Uvedl, že každý těžař má svoji číselnou řadu, která je čtyřmístná a tuto řadu jiný těžař mít nemůže. Jiná firma zase má svoje čísla, nebo dostane jiná čísla přidělena a číselné řady se nesmí prolínat. Toto značení konkretizuje, čím poražený kus je a jak je velký. Svědek uvedl, že identifikoval podle fotografií své písmo na označených stromech, poznal svůj rukopis značení stromů, tím si je jistý. Je to jeho specifický způsob značení a ještě každou patru kmenu křížkuje tak, jak je to patrné i na fotodokumentaci ve spisu. Na fotografiích předložených policií své písmo poznal jednoznačně, pokud mu obžalovaný předkládal své fotografie, tak uvedl, že z předložených fotografií mohou být jím popsány pouze některé kmeny a vyloučil, že by šlo o stejný kmen na fotografiích, který mu obžalovaný předkládá.

Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení], bratrance manželky obžalovaného vyplynulo, že tento se živí autodopravou, s obžalovaným ale nespolupracuje. Žádný automobil mu nepůjčoval, ani od něho nikdy žádný nekoupil, či pro něho nezakoupil. Neví o tom, že by obžalovaný měl auto na jeho jméno. To se dozvěděl teprve na policii, když mu řekli, že figuruje na nějaké smlouvě. Do té doby o ničem takovém nevěděl. Na smlouvě, kterou mu policie předložila, nebyl jeho podpis. Ptal se následně obžalovaného, kdo to vypracoval a on mu řekl, že to napsal na jeho jméno a někdo, že to podepsal. Vysvětlil mu, že si myslel, že on je plátcem DPH a že by to mohl dát do jeho firmy, aby se mu DPH vrátilo. To ale považoval svědek za nesmysl, zvláště když obžalovaný s vozidlem dál jezdil. Svědek trval na tom, že s automobilem nikdy neměl nic společného a rozhodně automobil nepochází od něho. On provozuje autodopravu se sklápěcími automobily, žádné auto vhodné pro odvoz dřeva nemá.

Z výpovědi [jméno] [příjmení], jednatele firmy [anonymizována dvě slova] vyplynulo, že od obžalovaného kupovali zboží prostřednictvím aukčního portálu. Jeli se s kolegou v tomto případě podívat na nabízené dřevo a zboží si následně přebírali. Byl to sklad obžalovaného v Řeporyjích. Měli s sebou nákladní auto, které pojme 25 – 30 kubíků dřeva. Od obžalovaného kupovali modřínovou kulatinu, a to v době, kdy věděli o tom, že se taková modřínová kulatina ztratila panu [příjmení]. [příjmení] [příjmení] totiž obchodovali a vždy od něho domluvené a nabídnuté dříví dostali, kromě této jedné výjimky, kdy mu zboží bylo odcizeno a jednalo se také o modřín. Proto se také jeli podívat tentokrát na nabízené zboží, tehdy totiž šlo i o časovou posloupnost, neboť panu [příjmení] se hmota ztratila asi o čtrnáct dní dříve, než ji kupovali od obžalovaného.

Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení], pracovníka firmy [anonymizována dvě slova] bylo zjištěno, že se byl tehdy podívat společně s [jméno] [příjmení] na dřevo nabízené prostřednictvím aukce. Od obžalovaného kupovali dříví pouze v tomto jednom případě a obžalovaný tehdy modřín nabízel. Svědek uvedl, že si již nepamatuje, jak bylo dřevo značeno, ale šlo o čerstvý modřín, maximálně ve stáří dvou týdnů. Svědek uvedl, že od obžalovaného kupovali modřínové dříví proto, že krátce předtím ho chtěl koupit od pana [příjmení], ale to mu bylo odcizeno. Na Valdeku kupovali opakovaně dříví i od firmy [anonymizováno] a během těchto kontaktů zjistil, že vedle těchto firem poráží dřevo na aukci obžalovaný a druzí měli na něho podezření, když se jim dřevo ztrácelo. Pro modřín k panu [příjmení] si již jeli kamionem, byli na cestě a [příjmení] jim telefonoval, aby nejezdili, že mu někdo dříví ukradl. K této události došlo cca týden nebo čtrnáct dní předtím, než kupovali dříví od obžalovaného. K fotografii automobilu obžalovaného svědek uvedl, že do auta s jednou hrání se zhruba vejde cca 12 – 13 kubíků dříví.

Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení] bylo zjištěno, že obžalovaného zná od vidění, provozuje autodopravu a vozí dřevo pro [právníká osoba] [anonymizováno]. Od obžalovaného dřevo

odvážel. Tehdy tam byl pro náklad velkým autem, ale plné nenaložili, na skladu bylo spíše palivové dřevo. Označení kmenů, které nakládal, si již nepamatuje.

Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení] vyplynulo, že vykonává práce v rámci lesnictví na správě [obec] a pro obžalovaného pracoval v minulosti, přibližoval mu dřevo. Bylo to na konci cesty [obec]. Pracoval pro něho tři dny, kolem [číslo], dřevo stahával traktorem, šlo o dříví z aukcí. Ověřil si přes internet, že obžalovaný aukci na tento kus lesa vyhrál a zjistil si to i přes revírníka. Na místě bylo vytěženo cca 130 kubíků, převládala borovice, na hmotu tolik dříví nebylo, cca 20 – 25 kubíků, z devadesáti devíti procent šlo o habry a dub na topení, modřínů tam byly pouze dva nebo tři. Přístup do tohoto kusu revíru byl pouze z jedné strany. Další stahávky byly vedle, patřily jiným firmám. Jaké dříví tam druhé firmy měly složené, to si již nepamatuje, všimnul si jenom nějakých osik a bříz. Během doby, kdy pro obžalovaného pracoval, tak ví, že když končil, prodával obžalovaný nějaké firmě borové kulatiny. To bylo ale jediné, jinak během těch tří dnů po dobu jeho práce, neodvezl obžalovaný nic. Jiné práce pro obžalovaného už neprováděl.

Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení] bylo zjištěno, že obžalovaný je jeho strýc. Ví o tom, že strýc kupoval od známých lidí modřín, a to v pěti metrových kládách. Pracoval tehdy u něho brigádně a přijeli nějakí chlapi, přivezli modřínů o délce pěti metrů do skladu v [obec] – [část obce] a prodávali mu ho. Přivezli ho v autě, měli dvouosý vozík. Automobil byl osobní Volkswagen Passat. Přivezli asi čtyři klády v pěti metrových délkách. [příjmení] neznal, viděl je tehdy poprvé, bylo to někdy v říjnu roku 2014. Když obžalovaný dříví koupil, nabízeli mu, e by si ještě mohl sám přijet pro další, ale neví, odkud přijeli a jaké dříví z jaké lokality nabízeli.

Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení], jednatele společnosti [právníká osoba] bylo zjištěno, že s obžalovaným se setkal pouze jednou, dříve s ním nikdy neobchodoval. Obchoduje se společností O [anonymizováno], od které odebírá každý měsíc modřínovou kulatinu. Dříví si sám přeměřoval a nakládal v [část obce] v areálu, později se dozvěděl, že jde o areál, kde má dříví složené právě obžalovaný. Už si nepamatuje, zda tehdy koupil veškeré uskladněné modřínové dřevo či zda tam něco zůstalo. Ví, že tam byla i jiná dřevěná hmota, ale neví přesně jaká, protože o nic jiného zájem neměl. [příjmení] za tento obchod platil fakturou, všimnul se ale, že [právníká osoba] [anonymizováno] platila na místě v hotovosti, což bylo pro něho nestandardní. Platili, když tam s ním na místo přijeli a on dřevo přebíral. [příjmení] odvezl, nikdo ho po něm vrátit nechtěl. O původ dřeva se blíže nezajímal, neboť on kupoval od [anonymizována dvě slova], což je certifikovaná společnost a nabízí dřevo prostřednictvím aukce. Původ je tak jasný pro něho. K fotografii nákladního automobilu obžalovaného svědek uvedl, že na takové auto lze naložit maximálně 16 kubíků dřeva.

Obžalovaný je ze svého jednání usvědčován i opatřenými listinnými důkazy. V prvé řadě jde o zprávy dodavatelů dřeva obžalovanému [celé jméno obžalovaného]. Arcibiskupství pražské sdělilo, že obžalovaný od nich zakoupil dřevo, to ale neodpovídá dřevu, které bylo odcizeno. [příjmení] jde o stejný druh dřeva, ale je jiná délka kusů a nejedná se o kulatinu, ale o vláknu. Navíc nakoupené dřevo není značeno. Státní podnik Vojenské lesy a statky ČR, s.p. sdělil, že obžalovaný s nimi obchodoval prostřednictvím aukce dne 13.11.2014, tedy až po žalovaných událostech, v aukci mu bylo prodáno bukové dřevo ve vláknu o délce čtyři metry v množství 104,8 m³. Jde tedy o jiné dřevo, než které bylo odcizeno. Státní podnik Lesy České republiky s.p. uzavřel s obžalovaným smlouvu o výlučném právu těžit lesní porost v lokalitě mezi obcemi Valdek, [obec], [obec] a [obec] a na základě této smlouvy dle jejich zprávy obžalovaný vytěžil v tomto místě celkem 95,31 m³ borového dřeva, 16,72 m³ habrového dřeva, 12,13 m³ smrkového dřeva, 3,14 m³ dubového dřeva a 4,31 m³ modřínového dřeva. K automobilu zachycenému na fotopasti, které evidentně užívá obžalovaný, bylo z evidence zjištěno, že vlastníkem tohoto vozidla je [jméno] [příjmení]. Z kupní smlouvy vyplývá, že místo podnikání neodpovídá skutečnosti a podpisy na smlouvě a na faktuře ze dne 28.9.2013 nejsou pravé, neboť [jméno] [příjmení] vyloučil pravost podpisů a vyloučil i, že by takové vozidlo kdy kupoval. Naopak

potvrdil, že obžalovaný tímto vozidlem jezdí a musel ho koupit právě on, jak je shora již ve výpovědi [jméno] [příjmení] uvedeno.

Z fotografií pořízených v ranních hodinách fotopasti je zřejmé, že na místě činu se dne 19.10.2014 nacházelo právě vozidlo tatra 815 s hydraulickou rukou, užívané právě obžalovaným. Fotografie zachycuje příjezdící vozidlo a následně zachycuje i stejné vozidlo při odjezdu z lesa, kdy odjíždí plně naložené dřevem. Prohlídkou skladu obžalovaného v [obec] – [část obce] bylo zjištěno, že na místě bylo složeno odcizené dříví. [příjmení] kulatinu o délce 4 metry poznal na místě [jméno] [příjmení], byt' znaky zapsané na kmenech byly zčásti oškrábané pilou a přestříkané modrou barvou. Dle fotografií pořízených v areálu skládky poznal vytěžené dřevo a vlastní popis jednotlivých kmenů svědek [příjmení]. Důkazem svědčícím o odcizení dřeva dle výroku tohoto rozhodnutí jsou i fotografie pořízené jednak na skládce vytěženého dřeva, kde si obžalovaný dřevo shromažďoval a fotografie pařezů po vytěžení dřeva z revíru, kde těžila dříví [právnícká osoba] – [anonymizováno]. Z těchto důkazů jednoznačně vyplývá, že struktura řezu na patě stromů ve skladu obžalovaného v [obec] – [část obce] odpovídá struktuře pařezů v revíru, kde byly stromy vytěženy právě [právnícká osoba] – [anonymizováno].

Hodnota odcizeného dřeva byla stanovena odborným vyjádřením.

Na základě provedeného dokazování tak soud zjistil, že to byl právě obžalovaný, kdo spáchal shora popsanou trestnou činnost. Obžalovaný v rozhodné době v uvedené lokalitě těžil dřevo na základě smlouvy, jím vytěžené dřevo ale neodpovídá kvalitou, ani množstvím a ani druhem dřeva dřevu, které potom sám prodával a dřevu, které se ztratilo dřevařským firmám, které měly složiště svých vytěžených kmenů poblíž složiště dříví obžalovaného. Přitom přístupová cesta k těmto složištům dřeva obžalovaného pana [příjmení] a firmy [anonymizováno] – CZ byla společná pro obžalovaného i pro oba jmenované subjekty. Nikdo jiný tak po této přístupové cestě jezdit nemohl a také nejel, což bylo zjištěno na instalované pasti, svědeckými výpověďmi bylo vyloučeno, že by ke složištům dřeva byl přístup odjinud. Obžalovaný sice těžil v tomto revíru, ale ze svědeckých výpovědí vyplývá, že vytěžil v drtivé většině pouze palivové dříví. V modřínu vytěžil pouze 4,31 m³, přitom dne 26.9.2014 prodal [právnícká osoba] [anonymizováno] modřínové dřevo v kulatině v množství 16,94 m³, což jde logicky dohromady s odcizením 12 m³ modřínové kulatiny v délce 4 metry dne 18.9.2014 [jméno] [příjmení]. Tato událost koresponduje i s tvrzeními svědecké výpovědi svědka [příjmení], který měl firmě [právnícká osoba] prodat toto modřínové dřevo, ale bylo mu odcizené, musel proto informovat společnost O Silvatica, aby si pro dohodnuté dříví nejezdili, neboť mu ho někdo odcizil. Svědeckými výpověďmi je potvrzeno, že po této informaci od pana [příjmení] jim bylo následně obžalovaným nabídnuto stejné dřevo ve stejné kvalitě, které bylo složeno ve skladu obžalovaného v [obec] – [část obce]. Ke skutku druhému vypověděl svědek [příjmení], který popsal a vysvětlil, proč si okamžitě všiml ztráty javorové kulatiny a následně ihned instaloval fotopasti a vysvětlil, za jakých okolností zjistil krádež dřeva v třetím případě právě díky signálu z fotopasti. Z výpovědí svědků potom bylo zjištěno, jaké dřevo je naloženo na vozidlu, které odjíždělo z dané lokality, kde se dřevo ztratilo a bylo i zjištěno, kolik dřeva, o jakém objemu lze na uvedené vozidlo naložit. Rovněž z výpovědí vyplynulo, že kromě vozidla obžalovaného, které jelo tam prázdné a zpět naložené, jiné nákladní vozidlo po této trase, kudy by muselo s naloženým dřevem projet, neprojelo. Rovněž z výpovědí a důkazů vyplývá, že na skládce v [část obce] bylo následně složeno dřevo, které se ztratilo v dané lokalitě [právnícká osoba] – [anonymizováno]. Zde také byly pořízeny fotografie řezů na patě stromů a následně byly předloženy k tomu příslušající fotografie pařezů z těžební lokality firmy [anonymizováno] – [anonymizováno]. Je zcela logické, že struktura řezu na patě kmenu a struktura řezu pařezu ke kmenu původně náležejícího musí být totožná, neboť původně tvořily jedno tělo stromu. Tyto důkazy svědčí o tom, že dřevo uskladněné ve skladu obžalovaného v [obec] – [část obce] bylo poraženo krátce předtím v lokalitě, kde vysekávku prováděla právě [právnícká osoba] [anonymizováno] CZ. Jde tedy o jednoznačný důkaz o tom, že dřevo složeno

ve skladu obžalovaného v [obec] – [část obce] bylo odcizeno právě na skladišti dřeva firmy [anonymizováno] - [anonymizováno] v dané lokalitě revíru [obec], okres [okres].

Na základě provedeného dokazování tak bylo zcela jednoznačně prokázáno, že obžalovaný shora popsaným jednáním naplnil znaky skutkové podstaty trestného činu krádeže podle § 205 odst. 1, 3 tr. zákoníku, a to pokračující formou. Obžalovaný si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a na cizím majetku způsobil škodu, která přesáhla hranici škody větší, kterou je částka 50.000 Kč. Obžalovanému přitěžuje, že se takového jednání dopustil opakovaně, třemi útoky proti cizímu majetku a přitěžuje mu i evidentně důkazně prokázaná snaha o zakrytí své trestné činnosti. Obžalovaný jednak vozil odcizené dřevo automobilem, který si pořídil na cizí jméno, aby nevystupoval jako majitel uvedeného vozidla, dále z důkazů vyplývá, že odstraňoval značení dřevařů při porážce stromů, aby tyto nemohly být identifikovány jako dřevo jiného majitele, když jsou jednotlivé kmeny při porážení označovány číselnou řadou každému dřevaři přidělenou k označení díla. Pokud by obžalovaný dřevo nabyt legálním způsobem, nemusel by tuto aktivitu vyvíjet, neboť by měl doklad o nabytí cizího dřeva a mohl s ním dál manipulovat, což však v jeho případě možné nebylo, když doklad o nákupu takového dřeva neměl. Dále je usvědčujícím důkazem pro jeho snahu odstranit důkazy proti němu i to, že obžalovaný poté, co dřevo bylo v jeho skladu v Praze – [část obce] označeno jako odcizené poškozeným [příjmení], než policie pro dřevo přijela, odstranil je a nahlásil na policii v místě skladu krádež vloupáním, údajně překonáním zámku, který zabezpečoval jeho sklad, kde měl inkriminované dřevo uskladněno. Obžalovaný však odmítl vydat policii údajně překonaný zámek a jiné důkazy o vloupání se do skladu policie nenašla a věc byla odložena.

Při úvaze o trestu přihlédl soud ke společenské škodlivosti spáchané trestné činnosti, k tomu, že obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl pokračující formou a bylo přihlédnuto i k tomu, že obžalovaný byl již v minulosti opakovaně trestán, i když pro jiný druh trestné činnosti. S přehlednutím ke všem okolnostem spáchané trestné činnosti i k okolnostem rozhodným pro druh a výměru trestu má soud za to, že dostatečným trestem pro obžalovaného bude trest odnětí svobody uložený nad dolní hranici zákonné sazby a podmíněně odložený na zkušební dobu mírně pod polovinou zákonné sazby. Takto uložený trest dle názoru soudu dostatečně ovlivní obžalovaného, aby se další trestné činnosti nedopouštěl.

Poškození [příjmení] [příjmení] a [právnícká osoba] – [právnícká osoba] se se svými nároky na náhradu škody řádně a včas připojili a své nároky vyčíslili. U poškozeného [příjmení] nevznikly žádné pochybnosti o výši škody a uplatněná škoda odpovídá i odbornému ohodnocení, a proto bylo obžalovanému uloženo tuto škodu v plném rozsahu uhradit. Poškozená [právnícká osoba] – [právnícká osoba] se připojila s nárokem na náhradu škody, kde by bylo nutné vést nad rámec škody, která by\la přiznána, ještě další dokazování. To bylo ale přesáhlo rámec adhézního řízení, proto soud uložil obžalovanému nahradit škodu ve výši 30.250 Kč tak, jak bylo ohodnoceno dřevo ve skutku třetím a ohledně zbytku náhrady škody odkázal poškozeného na občanskoprávní řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu. Odvolání musí být ve lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, které výroky rozhodnutí jsou odvoláním napadány a jaké vady jsou rozsudku či řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Nebude-li odvolání odůvodněno bude odmítnuto. Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Kladno 22. března 2016

JUDr. Jiřina Říhová
soudkyně